

PROU D'EXCUSES. NO MÉS BARRERES.

VOLEM ACOLLIR JA!

Aquest mes finalitza el termini del programa de reubicació europea. Només 27.695 persones han sigut acollides arreu d'Europa en dos anys, que és només un 23% dels compromisos adquirits.

La situació és insostenible. En ple segle XXI, estem patint la crisi humanitària més important de persones refugiades i migrants des de la Segona Guerra Mundial. El nombre de persones que fugen del seu país per salvar les seues vides per conflictes armats, la violació de drets, la violència i la persecució, augmenta cada dia. Ja en són més de 65 milions a tot el món. En 2016, 1.259.265 tractaren de trobar refugi a Europa sol·licitant protecció internacional, deles quals només 15.755 ho van fer a Espanya. Aquesta xifra representa el 1,2% del total de sol·licituds en territori europeu, que és una de les més baixes de la Unió Europea i, malgrat això, no està acompanyada per una resposta adequada per part de les autoritats espanyoles. El mar Mediterrani s'ha convertit en la major vergonya d'Europa; en els últims 17 anys, 35.000 persones han perdut la vida a les seues aigües i solament des de 2016 ho han fet quasi 7.000, incloent-hi xiquetes i xiquets que s'han quedat sense futur. I el que és pitjor...el nostre govern mira cap a un altre costat, mentre que aquestes morts es podrien haver evitat si les persones hagueren comptat amb vies legals i segures per obtenir protecció.

A més, les nostres multinacionals, així com d'altres potències mundials, també estan en l'origen de les causes d'aquestes migracions forçades: guerres provocades per interessos econòmics i energètics, vulneració dels drets, esclavitud laboral...

Mentrestant, què fa Europa, què fa Espanya? Lluny de donar una resposta a favor de les persones, hem blindat les nostres fronteres davant l'arribada de milers i milers de persones que busquen refugi, hem endurit les polítiques d'asil perquè cada vegada siga més difícil accedir al dret de protecció internacional, i hem recolzat acords "il·legals" amb tercers països no segurs, com Turquia o països africans, perquè no siguen aquests els que s'encarreguen de "gestionar" el futur de milions de persones que fugen de la guerra o les vides dels quals corren perill per algun tipus de persecució. Persones, els drets humans de les quals són reiteradament vulnerats, en primer lloc en els països d'origen i després quan arriben al nostre, malgrat totes les lleis internacionals i les declaracions universals que obliguen Espanya a oferir protecció internacional. Vivim una crisi de l'Estat de Dret.

A més, el govern espanyol tampoc no està sent capaç de satisfer els seus propis compromisos. Milers de persones segueixen esperant en camps de refugiats dins i fora d'Europa, en condicions infrahumanes, per a ser acollides.

Espanya es va comprometre a reubicar un total de 17.337 persones. El 26 de setembre finalitza el termini del programa de reubicació europeu, encara que no les seues obligacions internacionals. Amb data del 14 de setembre, Espanya ha acollit només 1.983 persones, poc més d'un ridícul 11% de les 17.337 assignades a la seua quota. Un percentatge vergonyós, que ens situa en el llocseté en termes de compliment amb els compromisos de la reubicació.

A més, les polítiques d'asil espanyoles, durant 2016, han limitat al màxim el dret d'asil a milers de persones que no fugen del conflicte siri, però sí d'altres, i que també pateixen violacions dels seus drets.

Ara més que mai, és necessari i urgent que tota la ciutadania, col·lectius, associacions, entitats i moviments socials isquem al carrer per dir alt i clar el que volem:

- Volem una Europa acollidora, NO una Europa Fortalesa.
- Volem que es protegisca el dret a la vida i al refugi, no que es vulneren els drets de les persones que intenten arribar a les nostres fronteres fugint de la mort.
- Que s'acullaa aquestes persones tot complint amb la legislació internacional i que no s'incomplisquen els compromisos i obligacions adquirits. No es pot expulsar ningú a països no segurs.

Totes juntes exigim que persones que fugen dels seus països siguen tractades segons els seus drets i per tant puguen sol·licitar protecció internacional a la qual tenen dret, en països com Espanya, sense traves i de forma efectiva.

- Que Espanya i la resta dels països europeus, garantisca l'accés a unes vies legals i segures, com corredors humanitaris o la possibilitat de sol·licitar l'asil a les ambaixades.
- Que Espanya i la resta dels governs de la Unió Europea adopten mesures urgents d'acollida i les apliquen d'immediat, amb especial atenció a les necessitats especials de protecció de les persones en situació de vulnerabilitat com xiquetes i xiquets, dones i persones LGTBI.
- Que la Unió Europea prioritze les polítiques dirigides a salvar vides, en lloc de les de control migratori.
- Que Espanya i la Unió Europea duguen a terme polítiques d'acollida que garantisquen la dignitat i la inclusió de les persones refugiades i migrants.
- I, per descomptat, que els governs reforcen la cooperació al desenvolupament per a treballar en les causes que provoquen el desplaçament de les persones refugiades, per evitar que continuen fugint.

Per tots aquests motius, el dissabte, 30 de setembre, eixirem al carrer per mostrar la nostra indignació. I exigim al govern d'Espanya, i a la Unió Europea en el seu conjunt,

que no juguen amb la vida de milions de persones i oferisquen unes polítiques migratòries i d'acollida que garantisquen els drets humans.